

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA POSTSINODAL *CHRISTUS VIVIT*

CAPÍTOL SEGON - JESUCRIST SEMPRE JOVE (22-63)

1- QUÈ ENS DIU L'EXHORTACIÓ?

“Jesús és jove entre els joves per ser exemple dels joves i consagrar-los al Senyor”. Així comença el capítol segon, en el qual el Papa Francesc presenta Jesucrist, que va viure i donar la vida en la plenitud de la seva joventut, com a model i santificador dels joves. Dels anys previs a la seva vida pública hi ha poques referències descriptives al què feia Jesús en la seva **adolescència i joventut**, més enllà que era el fill del fuster i vivia a Natzaret, però els evangelis ens revelen aquesta etapa de la vida de Jesús com **una preparació per la missió** que més endavant hauria de dur a terme. Per una banda ens mostren a Jesús amb dotze anys com el Fill de Déu “*que s'ha d'ocupar de les coses del seu Pare*” (Lc 2,49); després apareix obedient als seus pares (“*els estava sotmès*” (Lc 2,51)), i s'anava “**formant**”, creixent tant física com humanament “*Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes*” Lc 2,52, preparant-se per complir **el projecte que el Pare** tenia per ell. Més endavant, amb el bateig al Jordà, Jesús va rebre el baptisme de Joan, però no va ser com el nostre que ens introdueix a la vida de gràcia, sinó que va ser **una consagració per a la gran missió**, rebent la benedicció del Pare «Tu ets el meu Fill estimat», paraules d'encoratjament d'un pare al seu fill, que **tot jove hauria d'escoltar** quan se sent cridat a complir una missió en aquesta terra.

El Papa Francesc explica que Jesús il·lumina la vida de tot jove precisament des de la seva joventut semblant a la dels joves. Tornem a l'**Evangelí per veure com era Jesús** i aprendre d'aquell **cor jove** que ara il·lumina els joves:

- Un jove que **confia** en el Pare
- Un jove **amic** dels seus amics i **fidel** fins i tot en moments crítics
- Un jove **compassiu** amb els més febles (pobres, malalts, pecadors, exclosos)
- Un jove **valent** capaç d'enfrontar-se a les autoritats del seu temps en defensa de la missió encomanada pel seu Pare
- Un jove que va viure l'experiència de la **incomprensió i les crítiques**
- Un jove que va sentir **por al patiment**, però va dirigir la seva mirada al futur **abandonant-se** en les mans del seu Pare.
- Un jove que va viure el **martiri unit a la força de l'Esperit**.

Els joves s'han de preparar i formar-se per descobrir i seguir la missió que Déu els encomana, la seva pròpia vocació. Per això **cal oferir-los projectes** que els enforteixin, els acompanyin i els llacin a l'encontre amb els altres, que els facin sortir a servir generosament als més dèbils, els malalts, els que no coneixen l'amor de Déu, en definitiva els més necessitats.

Jesús també albergava en el seu cor **il·lusions, ideals i projectes** com qualsevol altre jove del seu temps, d'avui i de totes les generacions perquè els ideals brollen en l'adolescència i brillen especialment durant la joventut, sense diferència d'èpoques, cultures ni religions. La joventut **és un temps idoni per escoltar la veu de Déu, descobrir la missió i obrir el cor** per rebre la força de la fe. Jesús va ser fidel al seu ideal i va arribar fins al final portant amb la seva resurrecció la llum i la vida a un món envellit pel pecat. Jesús ens crida a portar **la seva llum a altres joves** perquè descobreixin **en el seu interior** els grans ideals d'amor que **Déu ha posat en el seu cor**.

El Papa parla també de l'**Església, que rep de Crist la vida nova que la fa jove**, i la transmet als joves. Ella “és jove quan és ella mateixa, quan rep la força sempre nova de la Paraula de Déu, de l'Eucaristia, de la presència de Crist i de la força del seu Esperit cada dia. És jove quan és capaç de tornar una vegada i una altra a la seva font”. “En ella és possible sempre trobar Crist, el company i amic dels joves”. A més “el cor de l'Església està ple de joves sants, que van entregar la seva vida per Crist, molts d'ells fins en el martiri”. A més, en moments en què l'Església pot tenir la temptació de perdre l'entusiasme, els joves poden aportar la bellesa dels ideals i la força de la joventut. Quan **l'Església escolta els joves**, els estimula i es deixa impulsar per la seva sensibilitat és **mare d'aquells que Deu li ha confiat**.

Maria, mare de l'Església és també model i exemple d'una església jove, doncs sent una noieta va ser capaç de respondre amb un sí molt gran que albergava:

- Una ànima **disposada**
- Un esperit **compromès i arriscat**, portador d'una **promesa**.
- Un cor sense lloc per la **por ni la covardia**
- Una ànima forta en l'**esperança**.
- Una esperit generós, disposat a posar-se **al servei** abans que els seus propis interessos (*Per aquells dies, Maria se'n anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judea Lc 1,39*)
- Una **mare** que vetlla pels seus fills, els reconforta quan estan cansats, els anima a seguir el camí, sense perdre l'esperança.

2- IDEES-REFLEXIÓ PER A LA PASTORAL

- a) Prenent Jesús com a model, **la joventut és en un temps propici, per:**
- descobrir la missió que Déu ens ha encomanat en aquesta vida a la terra.
 - preparar-se per la missió amb apertura a la gràcia de l'Esperit Sant
 - Viure l'experiència de cerca i creixement dins la comunitat cristiana (parròquia i altres grups de joves catòlics), compartint-la al mateix temps amb la família.
- b) Des de la pastoral de joventut ajudar als joves a preguntar-se quina és la seva missió i/o descobrir la vocació.
- c) Escoltar els joves es tan important com guiar-los amb autoritat, és a dir acollint-los, comprenent-los però sense faltar a la veritat que, encara que de vegades amb actituds desafiantes, ells volen i necessiten sentir. Hi ha un risc real d'excés de condescendència dels adults a l'hora d'escoltar als joves. No és un tema fàcil i caldria treballar amb profunditat per tal de no confondre'ls i trobar reconduir, sovint també a educadors.

3- QÜESTIONS A COMPARTIR I PROPOSTES/CONCLUSIONS

Punts de reflexió per joves:

- Soc conscient de la promesa de salvació que m'ha fet Déu?
- Soc capaç de respondre també amb una promesa? (el compromís, la missió)
- Quina promesa tinc al cor per dur endavant?
- Reflexionar sobre la vida de joves que han estat sants, especialment els contemporanis, veient els valors, les actituds, l'heroisme que els ha convertit en sants davant de Déu en una societat adversa. Per exemple: la beata Chiara Badano, que va morir en 1990 i «va experimentar com el dolor pot ser transfigurat per l'amor [...]. La clau de la seva pau i alegria era la plena confiança en el Senyor i l'acceptació de la malaltia com misteriosa expressió de la seva voluntat per al seu bé i el dels altres »

4- TEXTOS EVANGÈLICS/PREGÀRIA

- Lc 2, 41-51
- *“(Pare) Ella (Maria) va saber acompanyar el dolor del seu Fill, el teu Fill Pare; sostenir-ho en la mirada, acollir-ho amb el*

cor. Dolor que va sofrir, però no la va resignar. Va ser la dona forta del “sí”, que sosté i acompanya, acull i abraça. Ella és la gran custòdia de l'esperança.

Nosaltres també Pare, volem ser una Església que sosté i acompanya, que sap dir: Aquí estic! en la vida i en les creus de tants cristos que caminen al nostre costat.

De Maria aprenem a dir “sí” a la fortalesa constant de tantes mares, pares, avis que no deixen de sostenir i acompanyar als seus fills i néts quan passen moments difícils.

D'ella aprenem a dir “sí” a la tossuda paciència i creativitat d'aquells que no s'acovardeixen i tornen a començar en situacions que semblen que tot està perdut, buscant crear espais, llars, centres d'atenció que siguin una mà estesa en la dificultat.

En Maria aprenem la fortalesa per a dir “sí” als qui no han callat i no callen davant una cultura del maltractament i de l'abús, del desprestigi i l'agressió i treballen per a brindar oportunitats i condicions de seguretat i protecció.

En Maria aprenem a rebre i allotjar a tots aquells que han sofert l'abandó, que han hagut de deixar o perdre la seva terra, les seves arrels, les seves famílies, els seus treballs.

Pare, com Maria volem ser l'Església que propiciï una cultura que sàpiga acollir, protegir, promoure i integrar; que no estigmatitzi i menys generalitzi en la més absurda i irresponsable condemna d'identificar a tot emigrant com a portador del mal social. D'ella volem aprendre a estar dempeus al costat de la creu, però no amb un cor blindat i tancat, sinó amb un cor que sàpiga acompanyar, que conegui de tendresa i devoció; que entengui de pietat en tractar amb reverència, delicadesa i comprensió.

Volem ser una Església de la memòria que respecti i valori als ancians i reivindiqui el lloc que tenen com a custodis de les nostres arrels.

Pare, com Maria volem aprendre a “estar”.

Ensenya'ns Senyor a estar al peu de la creu, al peu de les creus; desperta aquesta nit els nostres ulls, el nostre cor; rescata'ns de la paràlisi i de la confusió, de la por i de la desesperació. Pare, ensenya'ns a dir: Aquí estic al costat del teu Fill, al costat de Maria i al costat de tants deixebles estimats que volen allotjar el teu Regne en el cor. Amén.”

(Del VIA CRUCIS en la XXXIV Jornada Mundial de la Joventut -Panamà 2019-, citat al nº 45)